

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/115/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115218413
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8115218413.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členov senátu JUDr. Karola Krochtu a JUDr. Jany Burešovej v spore žalobkyne Y. L., rod. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. Q., P.O. M. XXXX/XX, zastúpenej advokátom JUDr. Danielom Boľanovským so sídlom Prešov, Slovenská 69, proti žalovanému Q. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. Q., P.O. M. XXXX/XX, o vylúčenie z užívania bytu, takto o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 25C/301/2015-100 zo dňa 30.06.2016

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom žalobu žalobkyne voči žalovanému zamietol a náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou, súdu podanou 09.07.2015, domáhala toho, aby súd úplne vylúčil žalovaného z užívania bytu nachádzajúceho sa na ul. P.O. M. XXXX/XX vo Q. Q. na tom skutkovom základe, že žalobca sa jej vyhrážal, že ak podá žiadosť o rozvod, tak ju zabije a podpáli byt. Taktiež ju mal napadnúť a chcel jej vziať osobné veci.

Súd konštatoval, že žalovaný so žalobou nesúhlasil. Vyjadrenia žalobkyne sú nepravdivé a zavádzajúce. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že žalobkyňa a žalovaný sú bývalými manželmi. Ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 13C/301/2015-28 z 27.11.2015; ešte ako manželia uzatvorili zmluvu o nájme bytu, vylúčenia z užívania ktorého žalovaným domáhala sa žalobkyňa. Žalobkyňa tvrdila, že po tom ako vo februári 2015 podala návrh na rozvod manželstva, stal sa žalovaný agresívnym, začal sa jej vyhrážať, neustále ju bil a nadával jej. Bol aj trestne stíhaný pre poškodzovanie cudzej veci, poškodil byt, ktorý mal prenajatý, ju a jej kamarátku ako aj sestru ohrozoval motorovým vozidlom. Podľa lekárskej správy z 30.07.2015 žalovaný mal žalobkyňu spôsobiť zranenia s bolesťavosťou a miernym opuchom na ľavom ramene, ľavom lakti a ľavom zápästí tým, že ju chytil pod krk, vytočil jej ruku a hodil ju do skleneného stola. Žalovaný tvrdenia žalobkyne poprel. Žalobkyňa prišla domov pod vplyvom alkoholu, následne chcela vyvolať hádku, pričom spadla a spôsobila si zranenie. Dcéra účastníkov konania v byte už nebývajúca tvrdenia žalobkyne považovala za klamstvo, skôr mama bola agresívnejšia ako otec. Z výsluchov svedkov súd zistil, že svedkovia, ktorí boli predvolaní na žiadosť žalobkyne potvrdili incidenty tvrdené žalobkyňou, teda, že žalovaný ich mal ohrozovať iným motorovým vozidlom. Svedkovia predvolaní na žiadosť žalovaného potvrdzovali agresívne správanie zo strany žalobkyne, popierali agresivitu zo strany žalovaného. Z výpisu zo zdravotnej dokumentácie žalobkyne súd zistil, že od roku 1995 okrem fyzického napadnutia z 30.07.2015 lekár neevidoval žiadny záznam o fyzickom napadnutí zo strany žalovaného. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie listinami z trestných spisov, kde zistil, že žalovaný bol v konaní vedenom pod sp. zn. 4T/142/2015 uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia z dôvodu, že v spornom byte sa neoprávnene zdržoval v čase, kedy bolo právoplatne rozhodnuté o predbežnom opatrení, ktorým mu bol uložený zákaz vstupu do bytu. Trestným rozkazom v konaní 4T/123/2015 bolo rozhodnuté, že žalovaný sa dopustil prečinu poškodzovania cudzej veci tým, že bezdôvodne poškriabal zaparkované motorové vozidlo. Zo

spisu 1T/35/2002 zistil to, že obaja účastníci boli právoplatne odsúdení zo spáchania trestného činu krádeže formou spolupáchateľstva zo spáchania trestného činu poškodzovania cudzej veci formou spolupáchateľstva. Konštatoval z priestupkových aj z vyšetrovacích spisov obvodného oddelenia Policajného zboru Q. Q. to, že vedú sa dva priestupkové spisy pre priestupok proti majetku proti dcére účastníkov, tri priestupkové spisy pre priestupky proti občianskemu spolunažívaniu voči žalovanému, dva trestné spisy voči žalovanému pre trestný čin krádeže a nebezpečného prenasledovania, ktoré boli postúpené na priestupkové konanie, dva priestupkové spisy voči žalobkyni pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a proti majetku a taktiež dva trestné spisy pre trestný čin nebezpečného vyhrážania. Z týchto spisov súd zistil, že účastníci konania ako aj ich dcéra na seba navzájom podávajú trestné oznámenia alebo oznámenia o priestupkoch, a to v súvislosti so vzájomnými konfliktmi, ktoré vznikajú pri vstupe žalovaného a dcéry účastníkov do bytu, alebo pri vzájomných stretnutiach. Z priestupkových spisov vedených Okresným úradom Prešov zistil, že účastníci sa vzájomne obviňujú zo spáchania priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu pri vzájomných konfliktoch.

Zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov mal súd prvej inštancie za to, že neboli splnené podmienky preto, aby vylúčil alebo obmedzil právo užívania bytu žalovanému. Medzi účastníkmi panuje konflikt prameniacy z ich rozpadnutého vzťahu ako manželov, ktorý sa v súčasnosti presúva do roviny boja o spoločný majetok a výlučné právo na užívanie nájomného bytu. Žalobkyňa bola povinná preukázať existenciu násillia zo strany žalovaného, podľa súdu však neunesla dôkazné bremeno a tvrdené skutočnosti nepreukázala. Ani správa z 30.07.2015 podľa súdu nie je takým dôkazom. Túto správu si podľa súdu žalobkyňa účelovo zabezpečila keďže bolo zrejmé, že pri podaní návrhu nemala žiadny dôkaz o tom, že spolužitie so žalobcom je neznesiteľné. Pri podaní žaloby klamala keď tvrdila, že má obavy aj o zdravie a život dcéry, ktorá s ňou však už od marca 2015 nebýva. Súd uviedol, že nebral do úvahy výpoveď svedkov, ani priestupkové alebo trestné spisy, keďže je z nich zrejmé, že účastníci spolu s ich dcérou na seba pri prvej príležitosti podávajú, či už trestné oznámenia alebo oznámenie o spáchaní priestupkov. Obaja účastníci sú konfliktné povahy, ktoré už v minulosti mali problémy so zákonom. V takomto duchu sa vedie aj ukončenie ich vzájomné spolužitia. Toto ale neznamená, že súd môže návrhu vyhovieť a vylúčiť žalovaného z užívania bytu. Podľa súdu bol návrh podaný účelovo, za účelom získania výhodnejšej pozície pri následnom konaní o zrušení spoločného nájmu bytu. Pri rozhodovaní prihliadol na výpoveď dcéry účastníkov, ktorá tvrdenia žalobkyne spochybnila a žalobu zamietol.

Súd prvej inštancie vec správne posúdil podľa § 705a Občianskeho zákonníka.

Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa majúc za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nezákonné, nespravodlivé. Súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nie je možné súhlasiť s konštatovaním súdu prvej inštancie, že žalobkyňa nepreukázala existenciu násillia zo strany žalovaného. Jej tvrdenia vyplývajú z listín, obsah ktorých bol predmetom dokazovania. Ide o listiny z trestných spisov 4T/123/2015, 4T/142/2015. Žalovaný bol za vinného uznaný aj rozhodnutím Okresného úradu Prešov, odboru všeobecnej vnútornej správy, č. k. OU-PO-OVVS2-2015/051276-1 PR2015/2297 bol žalovaný uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. S týmto rozhodnutím sa súd prvej inštancie nijako nevysporiadal, ani ho nevyhodnotil. V konaní Okresného úradu Prešov, odbor všeobecnej vnútornej správy, č. k. OU-PO-OVVS2-2015/037569-3, PR2015/1543/NV bol žalovaný uznaný vinným z priestupku voči občianskemu spolunažívaniu tým, že 29.07.2015 v nočných hodinách v byte fyzicky napadol žalobkyňu, pričom jej spôsobil zranenia. Pojednanie, ktoré sa konalo 07.04.2015 súd odročil práve za účelom, aby bolo preukázané, či sa žalovaný skutočne dopustil takéhoto konania. Žalobkyňa sa až po doručení rozsudku dozvedela, že už dňa 13.06.2016 bol žalovaný právoplatne uznaný vinným z priestupku voči občianskemu spolunažívaniu. Právoplatnosť rozhodnutie nadobudlo 23.06.2016; žalobkyňa dodatočne po tom ako jej bolo na základe zákona o slobodnom prístupe k informáciám poskytnuté právoplatné rozhodnutie Okresného úradu Prešov, odbor všeobecnej vnútornej správy, č. OU-PO-OVVS2-2015/037569 PR.2015/1543/JH z 15.03.2016 rozhodnutie Okresného úradu Prešov, odboru opravných prostriedkov č. OU-PO-OOP1-2016/021498/DIM z 13.06.2015 sprístupnené, tieto súdu predložila.

Žalobkyňa uviedla, že konštatovanie súdu prvej inštancie, že medzi účastníkmi panuje konflikt, ale nejde o útoky zo strany žalovaného na žalobkyňu, je tvrdením vykonaným bez akéhokoľvek skutkového alebo právneho základu a nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Žiadala preto, aby odvolací súd rozsudok

súdu prvej inštancie zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alebo aby rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že jej žalobe vyhovie.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že súd prvej inštancie postupoval vecne správne a objektívne vyhodnotil vzniknutú situáciu. Odvolanie žalobkyne je účelové, s úmyslom za každú cenu vylúčiť ho z užívania bytu.

4. Žalobkyňa v stanovisku k vyjadreniu žalovaného k jej odvolaniu uviedla, že žalovaný na pojednávaní konanom dňa 30.06.2016 mal už vedomosť o tom, že bol uznaný vinným z priestupku voči občianskemu spolunažívaniu. Túto skutočnosť na pojednávaní účelovo zatajil. Zo všetkých, minimálne štyroch právoplatne skončených konaní, je absolútne zrejmé, že sa správa voči nej agresívne, útočí na ňu, útočí na jej záujmy a jej psychiku, a to aj neoprávneným vstupovaním do bytu. Poškodením auta tretej osobe pôsobí na psychiku žalobkyne dávajúc tým najavo, že sa jej nebojí a mieni jej škodiť. Akékoľvek konanie žalovaného je v súčasnosti nevypočítateľné.

5. Žalovaný vo vyjadrení k stanovisku žalobkyne k jeho vyjadreniu k odvolaniu zotrval na svojich tvrdeniach prezentovaných v priebehu konania pred súdom prvej inštancie. K fyzickému napadnutiu žalobkyne uviedol, že je zvláštnosťou, že do 29.07.2015 s ním nemala žiadny konflikt. Zámerne potrebovala konflikt vyvolať. Je to žalobkyňa, ktorá sa vyhráža, vytvára konflikty, aby v očiach súdu bola týraná ako fyzicky, tak aj psychicky.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) vychádzajúc z ust. § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá CSP, podľa ktorého, ak nie je uvedené inak, platí tento zákon aj na konanie začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je opodstatnené. Súd prvej inštancie sa v konaní dopustil vady konania, ktorá mala za následok odňatie možnosti žalobkyne konať pred súdom, čo je relevantný dôvod pre aplikáciu ust. § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP.

7. Z obsahu spisu vyplýva, že na pojednávaní, ktoré súd prvej inštancie na prejednanie veci nariadil na deň 07.04.2016 právny zástupca žalobkyne žiadal, aby bol priestupkový spis Pr1543/2015 doplnený o rozhodnutie, keďže ho považuje za dôležité pre konanie. Na pojednávaní dňa 30.06.2016 sa súd prvej inštancie oboznámil so správou Okresného úradu Prešov, odboru opravných prostriedkov z 28.04.2016, v ktorej sa konštatuje, že žalovaný sa odvolal voči rozhodnutiu, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania priestupku rozhodnutím z 15.03.2016, pričom o odvolaní odvolací orgán doposiaľ nerozhodol.

8. Podľa ust. § 120 O.s.p. platného v čase konania pred súdom prvej inštancie, súd v sporovom konaní sám rozhoduje, či dôkazy označené účastníkmi konania vykoná alebo nie. Vykonanie navrhovaných dôkazov záleží na hodnotení súdu. Súd na základe vlastnej úvahy rozhodne, či navrhnutý dôkaz má smerovať na preukázanie sporných skutočností alebo nie v závislosti od toho, či navrhnuté dôkazy majú postavenie dôkazov právne významných.

V prejednávanej veci sa súd prvej inštancie rozhodol nevykonať dôkaz rozhodnutím z priestupkového spisu, ktorý žalobkyňa považovala, ako z odvolania vyplýva, za dôkaz zásadný. Tento postup súdu nie je sám o sebe vadou konania, vadou konania je však okolnosť, ktorú súd prvej inštancie opomenul, a to, že podľa § 157 ods. 2 v čase jeho rozhodnutia účinného O.s.p., čomu v súčasnosti zodpovedá ust. § 220 ods. 2 CSP, bol povinný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviesť, prečo uvedený dôkaz vo veci nevykonal.

V prejednávanej veci súd prvej inštancie neodôvodnením nevykonania navrhnutého dôkazného prostriedku v napadnutom rozsudku zaťažil svoje rozhodnutie vadou majúcou vplyv na tú okolnosť, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v rozpore s čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd. Ústavný súd Slovenskej republiky opakovane vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou voči takémuto uplatneniu (III. ÚS 209/04 z 23.06.2004).

V dôsledku uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil, a to podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

9. V priebehu ďalšieho konania súd prvej inštancie rozhodne, či vykoná dokazovanie aj rozhodnutím podľa návrhu žalobkyne prezentovanom na pojednávaní 07.04.2016, ktorý predložila súdu v priebehu odvolacieho konania. V prípade, že sa rozhodne dôkaz nevykonať, svoj postup riadne odôvodní. Odvolaciemu súdu sa však javí, že vykonanie tohto dôkazného prostriedku má význam vo vzťahu k posúdeniu nároku, ktorý je predmetom konania, osobitne za situácie, keď, ako je z časových súvislostí zrejmé, už na pojednávaní, keď súd prvej inštancie vo veci rozhodol, t.j. 30.06.2016 mal žalovaný vedomosť o tom, že bol právoplatne uznaný za vinného zo spáchania priestupku z 29.07.2015. Je taktiež žiadúce, aby súd prvej inštancie v novom rozhodnutí ozrejmil, v kontexte so skutkovým stavom zisteným v priebehu priestupkového konania k incidentu z 29.07.2015, svoj záver v rozsudku, že správu lekára z 30.07.2015 si mala podľa jeho názoru žalobkyňa účelovo zabezpečiť. Nie je totiž zrejmé, ktoré skutkové okolnosti, ktoré mali vyplynúť z priebehu vykonaného dokazovania odôvodňujú tento záver, ku ktorému súd prvej inštancie dospel.

V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie taktiež o trovách celého konania vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

10. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 38 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané

opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.